

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/182/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114209286
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2114209286.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. K. P., nar. XX. M. XXXX, bytom Y., E. X/A, 2/ Mgr. O. P., nar. XX. M. XXXX, bytom Y., E. X/A, 3/ maloletý Q. P., nar. XX. J. XXXX, bytom Y., E. X/A, zastúpený zákonnými zástupcami: žalobca 1, 2/, všetci žalovaní zastúpení: SOPKO LEGAL s.r.o., Trnava, Paulínska 7523/24, IČO: 47 631 741, proti žalovanej: HYDROTOUR, cestovná kancelária, a.s., Bratislava, Nám. SNP 14, IČO: 31 371 981, zastúpenej advokátom: JUDr. Július Jánošík, Bratislava, Klincova 35, o 1.858,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 17. februára 2017 č. k. 18C/140/2014-213 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výške 128,90 eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne od 1. septembra 2013 do zaplataenia potvrdzuje a v zostávajúcej časti 534,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne od 1. septembra 2013 do zaplataenia a v časti náhrady trov konania ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcom 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne sumu 663,80 eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 1. septembra 2013 do zaplataenia a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaná má voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,58%. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 2, § 54 ods. 1, § 420 ods. 1, § 517 ods. 2, § 563, § 740j písm. c/, § 741a, § 741i ods. 1, 2, 3, § 741k O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 v znení neskorších predpisov), § 8 ods. 1, 2, 3 zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z. v znení neskorších predpisov. Vecne zdôvodnil, že nemal za preukázané, že žalobcovia boli uvedení do omylu vo vzťahu k dĺžke trvania zájazdu, pretože ubytovanie bolo zabezpečené reálne len počas 6 dní. Žalobcovia mali vedomosť o dĺžke trvania zájazdu, ako i o posúdení prvého a posledného dňa leteckých zájazdov, ktoré sú určené na prepravu (z katalógu, ako i písomnosti žalovanej). Prvý prepravný deň však netrval len jeden deň, pretože reálne žalobcovia cestovali aj počas dňa 21. júla 2013, kedy už mali tráviť čas na dovolenke pobytom. Žalobcovia boli ubytovaní 21. júla 2013 v nočných hodinách a odubytovaní 27. júla 2013, preto ich zájazd netrval 7, ale reálne len 6 dní (ubytovanie bolo zabezpečené od 22. do 26. júla 2013 a dni 21. a 27. tvorili spolu jeden deň). V dôsledku požiaru v hoteli H. G. & N. a následnej nezvládnutej réžii, spoločne s personálom tohto hotela dňa 24. júla 2013 ani dňa 25. júla 2013 nemohli požívať objednané služby v požadovanom rozsahu a kvalite, čím spoločne s prvým zarátavaným dňom zájazdu boli zmarené už tri dni. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobcovia približne od 23:00 hod. dňa 24. júla 2013 a dňa 25. júla 2013 nemohli využívať služby hotela H. G. & N., teda hotela, ktorý si vybrali. Uvedená skutočnosť založila právo žalobcov na zľavu z ceny. Z hľadiska porovnania

kvality oboch hotelov, náhradný hotel patrí do rovnakej cenovej a kvalitatívnej úrovne, bol však menší, s menším množstvom atrakcií pre deti. Vytknutý nedostatok služby trval 25 hodín. Súd prvej inštancie však nemohol zohľadniť skutočnosť, že v hoteli D. G. zostali žalobcovia až do konca pobytu, keďže uvedené nebolo predmetom písomnej reklamácie, ako ani vytknutie konkrétnych väd poskytovaných služieb. Pri určení výšky poskytnutej zľavy zohľadnil iba skutočnosť, že žalobcovia približne od 23:00 hod. dňa 24. júla 2013 a dňa 25. júla 2013 nemohli využívať služby hotela H. G. & N., teda hotela, ktorý si vybrali. Ide o deň, kedy neboli poskytnuté žalobcom služby v dojednanom rozsahu. S poukazom na uvedené žalobcom nebolo poskytnuté ubytovanie v rozsahu 2 dni x 2 osoby, spolu 257,80 eur, vypočítané zo sumy 451,15 eur (cena ubytovania) delené 7 dní x 2 zmarené dni, z toho bol jeden deň požiaru a jeden deň, pretože zájazd bol len šesťdňový. Žalobe preto v časti 257,80 eur vyhovel. Zostatok nároku na zľavu z ceny súd prvej inštancie ďalej skúmal vo vzťahu k zvyšku nákladov na zájazd. Zmluva o obstaraní zájazdu je spotrebiteľská zmluva, ktorá spotrebiteľa dostáva do situácie, kedy sa nemôže účinne brániť voči žalovanej, keď nedokáže špecifikovať svoj nárok, závislý od neskoršieho vyúčtovania žalovanou. Vychádzajúc z postoja strán konania, súd prvej inštancie akceptoval predložený dokument, pričom dospel k záveru, že zvyšok nároku je v súlade s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a zákonnej úprave zmluvy o obstaraní zájazdu, možno posúdiť ako nárok na náhradu škodu, ktorá žalobcom vznikla v súvislosti s výdavkami na zájazd. Žiadny spotrebiteľ nekupuje letenku na zájazd, aby sa odviezol tam a späť, ale aby strávil pobytovú dovolenku a odpočinul si. Letenka, palivové príplatky, servisné poplatky pre spotrebiteľa predstavujú náklad - nevyhnutné výdavky na odpočinok, pričom ak nejaká závažná skutočnosť jeho dovolenku zmarí, predstavuje pre neho tento zbytočne vynaložený náklad stratu, čiže škodu. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie posúdil ostatné náklady na vynaložený zájazd, ktoré neboli cenou ubytovania ako náklady na zájazd. Cenu nákladov vo výške 1.421 eur (2.323,30 eur - 2x 451,15 eur cena ubytovania) rozpočítal na jeden deň, čo predstavuje 203 eur, ktorý násobil počtom zmarených dní, spolu 406 eur (náhrada škody). Celková výška dôvodného nároku žalobcov spolu predstavovala 663,80 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že požiar, ktorý mal pôvod v rozvodnej skrini z preťaženia káblov (čo bolo medzi účastníkmi nesporné), nebolo možné považovať za udalosť vis maior. Dôkazné bremeno pritom spočívalo na žalovanej, aby sa vyvinila. Pre zabezpečenie bezpečnosti elektroinštalácii boli potrebné pravidelné kontroly a revízie, pričom kontrola pred 4 a 7 rokov takou nie je. Preťaženie elektroinštalácie a jej následný požiar bol vyhodnotený ako porušenie právnej povinnosti subdodávateľa žalovanej, a teda zodpovednosť žalovanej. Pretavenie elektrických káblov nemožno považovať za nezavinenu, nepredvídateľnú a neovplyvniteľnú udalosť spôsobenú tzv. vyššou mocou. Išlo o technickú závalu, preto sa žalovaná zbaviť zodpovednosti nemôže. Psychickú ujmu vyúsťujúcu do zvracania a opakovaného plaču detí do konca zájazdu, s následkami po návrate domov, v dôsledku požiaru a nezvládnutej réžii spoločne s personálom hotela, súd prvej inštancie nemal v konaní preukázanú (žiadny zo žalobcov nebol nútený vyhľadať lekársku, prípadne inú odbornú pomoc). Žalobcom vznikla ujma v podobe narušenia pobytu udalosťou požiaru, kedy bola narušená úroveň i kvalita, za čo zodpovedá žalovaná. Cestovná kancelária sa nemohla zbaviť svojej zodpovednosti za splnenie zmluvných záväzkov. Svedok S. nebol priamym svedkom udalosti, keďže sa dostavil až po evakuácii. Žalobcovia však nepreukázali tvrdené skutočnosti o chaose a zvracaní, ktoré dôkazné bremeno niesli. Súd prvej inštancie konštatoval pravdivosť výpovede svedka H., ktorý ohodnotil situáciu ako zvládnutú, pretože 1000 ľudí opustilo priestory hotelového komplexu v priebehu krátkeho času. Osobné vnímanie žalobcami nebolo preukázané vierohodným dôkazom. Neohľaduplný prístup ku klientom v posledný deň zájazdu nepredstavoval vytknutie konkrétnej vady, preto súd nemal dôvod zaoberať sa, o aký neohľaduplný prístup sa malo jednať, pretože nebol uplatnený v prekluzívnej lehote. Rovnako tak ostatnými vadami, ktoré neboli predmetom písomnej reklamácie (uplatnené v trojmesačnej prekluzívnej lehote) sa súd prvej inštancie nezaoberal. Náhradu nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie žalobcom nepriznal, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 4Cdo 468/2014, ako i nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 228/2016, keďže na základe platných právnych predpisov nemožno priznať nemajetkovú ujmu podľa § 13 O. z. ako stratu radosti z dovolenky. V zostávajúcej časti (okrem priznanej sumy 663,80 eur) žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovanej bola poskytnutá lehota na plnenie najneskôr do 31. augusta 2013, nasledujúcim dňom 1. septembra 2013 sa dostala do omeškania, pričom súd prvej inštancie vychádzal z výšky úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 0,50%. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskoršieho predpisu). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia boli úspešní v časti o zaplatenie sumy 663,80 eur a vo zvyšnej časti boli neúspešní (1.858,64 eur). Úspech žalovanej tak predstavoval 64,29% a úspech žalobkyne 35,71%, v dôsledku čoho žalovanej vznikol nárok na náhradu

trov konania v rozsahu 28,58%. O výške náhrady trov malo byť rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcej časti veci samej vo výške 663,80 eur s úrokom z omeškania a v časti náhrady trov konania podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne zrušením a vrátením veci na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie priznal žalobcom zľavu z ceny zájazdu v rozsahu 128,90 eur (za dve osoby) za dobu, počas ktorej žalobcovia nemohli využívať služby hotela (od 23:00 hod. dňa 24. júla 2013 do 13:00 hod. dňa 25. júla 2013). Nezohľadnil tak skutočnosť, že v uvedenej dobe boli žalobcom poskytnuté náhradné služby v rovnakej kvalite v hoteli D. G. Z výpovede svedka Ing. M. H. bolo preukázané, že požiar vypukol okolo polnoci. Podľa výpovede ďalšieho svedka Ing. R. H. náhradná izba bola poskytnutá do troch hodín. Svedkyňa JUDr. L. A. vypovedala, že požiar vypukol okolo polnoci a celé sťahovanie trvalo dve - tri hodiny. Z výpovede svedka Ing. P. P. bolo zistené, že natrvalo boli ubytovaní už o 13:00 hod. a podľa svedka R. S. požiar vypukol okolo polnoci a celé sťahovanie trvalo dve - tri hodiny. Z uvedených výpovedí vyplynulo, že požiar vypukol tesne pred polnocou, pričom do troch hodín od vypuknutia požiaru bolo žalovanou poskytnuté náhradné ubytovanie v hoteli D. G.. Medzi 12. - 13. hodinou bolo vykonané posledné sťahovanie žalobcov z H. G. & N. do náhradného hotela D. G.. Služby, ktoré si žalobcovia objednali, tak nemohli užívať v dojednanom rozsahu maximálne 4 - 5 hodín (3 hodiny trvalo sťahovanie a ďalšie dve záverečné sťahovanie). Výpovedami svedkov bolo preukázané, že pôvodný hotel ako i náhradný hotel patrili do rovnakej kategórie, ceny, boli umiestnené v rovnakom letovisku, na rovnakej pláži vo vzdialenosti približne 30 minút pešo, pričom ubytovanie a strava boli porovnateľné. Nedôvodne bolo v rozsudku uvedené, že náhradný hotel bol poskytnutý na úplne inom mieste. Náhradné služby tak boli žalobcom poskytnuté v rovnakom rozsahu ako pôvodne dojednané služby. Tento nárok si žalobcovia v zákonom stanovenej trojmesačnej prekluzívnej lehote ani neuplatnili. Služby v dojednanom rozsahu neboli poskytované len v rozsahu 5 hodín, keďže natrvalo boli presťahovaní žalobcovia do náhradného hotela už o 13:00 hod.. Žalovaná namietala i priznanie nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcom v súvislosti s výdavkami na zájazd. Súd prvej inštancie poprel význam ustanovenia § 741k ods. 2 a 3 O. z.. Z ustanovenia § 741a O. z. vyplýva, že nárok na zľavu z ceny zájazdu má spotrebiteľ v prípade ak cestovná kancelária neposkytne dohodnuté služby alebo ak náhradné služby nie sú v rovnakej alebo vyššej kvalite ako služby objednané. Zájazdom sa rozumie (§ 2 zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch) kombinácia služieb najmä dopravy, ubytovania, stravy a iných služieb. Žalovaná poskytla žalobcom kombináciu služieb, a to službu dopravy, stravy, ubytovania a iné služby. Preto v prípade reklamácie niektorej z týchto služieb má žalobca nárok na poskytnutie zľavy z namietanej služby, pri splnení podmienok podľa § 741k O. z.. Žalobcovia si uplatnili v reklamácií doručenej žalovanej po skončení zájazdu, ako i v reklamácií spisovanej v mieste zájazdu, aj v žalobe, právo na zľavu z ceny zájazdu v zmysle § 741k O. z. a nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy. Nárok na náhradu škody, ktorú im súd prvej inštancie priznal vo výške 406 eur, si žalobcovia neuplatnili. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tomto smere nedostatočne odôvodnil. Preto je rozhodnutie v uvedenej časti nepreskúmateľné. Žalobcovia ani nevyjadrili vzniknutú škodu a ako ku škode malo dôjsť. Riadne poskytnutie služieb, ktoré si žalobcovia objednali, nemôže byť škodou. Z povahy škody vyplýva, že sa jedná o stav zmenšenia majetku poškodeného. Služby leteckej dopravy, ubytovania a služby spojené so zájazdom (transfer na letisko, služby delegáta, cestovné poistenie, servisné poplatky), žalobcovia užívali a boli im poskytnuté (s výnimkou ubytovania v rozhodnej dobe). Všetky ostatné služby boli poskytované riadne. Zľavu z ceny zájazdu, ubytovania, preto súd prvej inštancie priznal za rozhodné obdobie už v rozsahu 257,80 eur a preto by sa jednalo o duplicitne priznaný nárok. Výpočet náhrady škody, vyjadrenie výšky a vzniku nároku na náhradu škody, nemá oporu v platnom právnom poriadku a je nepreskúmateľné. Pre vznik nároku na náhradu škody je potrebné, aby došlo k škodovej udalosti, s čím sú spojené atribúty zodpovednosti za škodu. Samotná skutočnosť, že v priebehu zájazdu došlo na niekoľko hodín k prerušeniu riadnej dodávky služieb, nemôže sama o sebe znamenať vznik škody, keďže túto situáciu priamo predpokladá ustanovenie § 741k O. z., ktoré spotrebiteľovi priznáva nárok na zľavu z ceny zájazdu za dobu, v ktorej nebola služba riadne poskytnutá. Za rovnakú skutočnosť nie je možné uplatňovať dodatočne nárok na náhradu škody. Súd prvej inštancie priznal zľavu z celkovej ceny zájazdu za dva dni zmarenej dovolenky, pričom nárok na zľavu vypočítal z celej ceny zájazdu a nie len z ceny ubytovania.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Stotožnili sa s právnym názorom, podľa ktorého žiaden spotrebiteľ nekupuje letenku na

pobytový zájazd, aby sa odviezol tam a späť z dôvodu zážitku z lietania, ale aby strávil pobytovú dovolenku a odpočinul si. Letenka, palivové príplatky, servisné poplatky nepredstavujú pre spotrebiteľa žiadnu pridanú hodnotu, ale sú pre neho náklad nevyhnutne vynaložený na to, aby si odpočinul. Ak teda nejaká závažná skutočnosť jeho dovolenku zmarí, predstavuje pre neho tento vynaložený náklad stratu, čiže škodu. Za dva zmarené dni zájazdu škoda predstavovala sumu 406 eur. Žalobcovia sa prvýkrát ubytovali 21. júla 2013, pričom prvý ubytovací deň trval do 12:00 hod., to znamená, že ubytovanie trvalo 6 dní do 12:00 hod. dňa 27. júla 2013. Žalobcovia si uplatnili nárok na zľavu z ceny zájazdu, na náhradu škody a na náhradu nemajetkovej ujmy. Pre priznanie nároku uplatneného žalobcami nie je rozhodujúce ako žalobcovia tento nárok právne v žalobe kvalifikujú. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 196/2009 postačuje, ak žalobca svoj nárok v žalobe skutkovo opíše. Žalobcovia nie sú povinní nárok právne kvalifikovať. I v prípade, ak by žalobcovia svoj nárok nesprávne právne kvalifikovali, avšak skutočností, z ktorých tento nárok odvodzujú v žalobe riadne opísali, súd nárok žalobcov vyhodnotí po právnej stránke z iného právneho dôvodu.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov označila za nepravdivé tvrdenie, že náhradný hotel bol na úplne inom mieste, ako ani, že žalobcovia nemohli služby hotela užívať dva dni. Zotrvala na svojej námietke o postupe súdu prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 741a a nasl. O. z.. Žalobcom bola priznaná nielen zľava z ceny ubytovania, ktoré nemohli žalobcovia plnohodnotne užívať dva dni, ale z rovnakého dôvodu im bol priznaný aj nárok na náhradu škody. Skutočne vzniknutá škoda pritom zisťovaná vôbec nebola. Škodu počítal z celej ceny zájazdu, teda aj z ceny služieb, ktoré boli poskytnuté riadne a včas. Cena pobytu, letenky a ostatné služby sú súčasťou zmluvy o obstaraní zájazdu. Nárok na náhradu škody nebol uplatnený, vyčíslený a opísaný ako ku škode malo dôjsť. Riadne poskytnutie služieb nemôže byť škodou. Cena letenky bola rovnaká, či žalobcovia idú na jednoduchý alebo mesačný pobyt. Postup, akým bola priznaná náhrada škody je v rozpore s právnou úpravou, ustálenou judikatúrou, arbitrárny a nepreskúmateľný. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 228/2016 bolo konštatované, že zákon č. 281/2001 je jedinou normou slovenského právneho poriadku, ktorým sa preberá právny akt Európskych spoločenstiev a Európskej únie. Ani zákon o ochrane spotrebiteľa takouto normou nie je, ako ani ustanovenia Obchodného zákonníka o nekalej súťaži. Zmluva o obstaraní zájazdu je osobitným zmluvným typom, v ktorom sú osobitne upravené nároky na finančné zadostučinenie spotrebiteľov a preto nie je možné na tento typ zmluvy uplatňovať všeobecné ustanovenia vyjadrené v zákone o ochrane spotrebiteľa, Obchodného zákonníka alebo iných ustanovení O. z., teda ani všeobecné ustanovenia o náhrade škody § 420 a nasl. O. z.. Dohodnuté služby žalobcovia riadne užívali a boli im všetky poskytnuté s výnimkou ubytovania, ktoré nemohli požívať len dňa 25. júla 2013 od polnoci do obeda približne 12:00 hod.. Ostatné služby boli riadne poskytované. Pre vznik nároku na náhradu škody je potrebné, aby došlo ku škodovej udalosti. Samotná skutočnosť, že došlo k prerušeniu riadnej dodávky služieb nemôže znamenať vznik škody, keďže takúto situáciu predpokladá ustanovenie § 741k O. z.. Nárok na náhradu škody by účastníkovi zájazdu vznikol napr. v prípade vzniku škody na vnesených a odložených veciach v dôsledku požiaru alebo ak by si nebola žalovaná splnila inú povinnosť, v dôsledku ktorej došlo k zmenšeniu majetku žalobcov. O takýto prípad však nešlo.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 741i ods. 1, 2 O. z. cestovná kancelária zodpovedá objednávateľovi za porušenie záväzkov vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy bez ohľadu na to, či tieto záväzky má splniť cestovná kancelária, alebo iní dodávatelia služieb, ktoré sa poskytujú v rámci zájazdu. Objednávateľ uplatní právo na odstránenie chybne poskytnutej služby bezodkladne, a to u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie. O uplatnení tohto práva je potrebné urobiť písomný záznam v spolupráci so zástupcom cestovnej kancelárie.(1) Ak nesplní cestovná kancelária povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo z tohto zákona riadne a včas, musí objednávateľ uplatniť svoje právo písomne v cestovnej

kancelárii bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov od skončenia zájazdu, alebo v prípade, že sa zájazd neuskutočnil, odo dňa, keď sa mal zájazd skončiť podľa zmluvy, inak právo zaniká. Na uznanie nárokov pri chybné poskytnutej službe objednávateľ predloží písomný záznam urobený podľa odseku 1.(2)

Podľa § 741j ods. 1 O. z. cestovná kancelária sa môže zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobenú odstúpením od zmluvy alebo porušením povinností len vtedy, ak preukáže, že túto škodu nezavinila ani ona, ani jej dodávatelia služieb a škoda bola spôsobená a) objednávateľom, b) treťou osobou, ktorá nie je spojená s poskytovaním zájazdu, c) udalosťou, ktorej nebolo možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, alebo v dôsledku neobvyklých a nepredvídateľných okolností.

Podľa § 741k ods. 1, 2, 3 veta prvá O. z. ak po začatí zájazdu cestovná kancelária neposkytne objednávateľovi služby alebo ich podstatnú časť riadne a včas alebo zistí, že mu ich nebude môcť poskytnúť, aj keď ju k tomu zmluva zaviazala, je povinná bezodkladne urobiť také opatrenia, aby mohol zájazd pokračovať.(1) Ak pokračovanie zájazdu nemožno zabezpečiť inak ako prostredníctvom služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je cestovná kancelária povinná vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny medzi ponúkanými a poskytnutými službami.(2) Ak služby podľa odseku 2 nemožno zabezpečiť alebo ich objednávateľ neprijme, je cestovná kancelária povinná bezodkladne vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny zájazdu.(3)

8. V konaní bolo nesporné, že strany konania uzavreli zmluvu o obstaraní zájazdu dňa 31. januára 2013, ktorá je svojím charakterom príkaznou zmluvou, upravenou v samostatnom štvrtom oddieli ôsmej hlavy ôsmej časti O. z.. Zmluva má tiež spotrebiteľský charakter (§ 52 O. z.). Práva a povinnosti cestovnej kancelárie vo vzťahu k objednávateľovi sa riadia predovšetkým ustanoveniami § 741a a nasl. O. z.. S touto právnou úpravou súvisí i právna úprava v zákone č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení O. z. v znení neskorších predpisov, do ktorého zákona bola transponovaná Smernica Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb (U. v. ES L 158, 23.6.1990), ďalej len „Smernica“. Osobitná zodpovednosť cestovnej kancelárie za škodu vyplýva z článku 5 Smernice. Z preambuly Smernice vyplýva zámer zabezpečiť ochranu spotrebiteľa v prípade, že nie sú plnené dohodnuté služby, za ktoré zmluvná strana ako zodpovedný subjekt voči spotrebiteľovi zodpovedná za škodu.

9. Porušenie povinností cestovnej kancelárie môže spočívať v neplnení alebo vo vadnom plnení služieb cestovného ruchu, ktoré tvoria zájazd, napr. vo vzťahu k ubytovaniu nedostatky môžu spočívať v zmene, v horšej kvalite alebo kategórii ubytovania. Žalovaná ako cestovná kancelária v priebehu zájazdu zmenila podstatnú podmienku zájazdu, poskytnutím iného (náhradného) hotela, na inom mieste a hoci by bol rovnakej kvality, v takomto prípade úroveň hotela nie je dôležitá, ale vo vzťahu k objednávateľovi je rozhodujúce to, že sa mení miesto pobytu, ktoré mu vôbec nemusí vyhovovať, ako tomu bolo aj v danom prípade. V konaní pritom nebolo sporné, že zmluvne dohodnuté miesto pobytu bol H. G. V. and N. 5* (ďalej len „hotel H. G.“), preferovaný ako hotel pre rodiny s deťmi, čomu mal zodpovedať väčší počet atrakcií, veľkosť hotela (predovšetkým však žalobcovia boli nútení zmeniť dohodnuté miesto pobytu, ktoré si vybrali). Pri poskytovaní služby cestovnej kancelárie má rozhodujúci význam zhoda kvality letoviska, v ktorom sa má objednávateľ rekreovať, s ponukou opisovanou v katalógu. Voľba konkrétneho letoviska pre rodinu s deťmi má osobitnú dôležitosť a výber konkrétneho hotela je preto zásadný. Privedením objednávateľa ako účastníka (pobytového) zájazdu do situácie ocitnutia sa na inom mieste, v porovnaní s miestom zodpovedajúcim zmluve, znamená jeho faktické donútenie na inom mieste zotrvať, bez možnosti z daného prostredia uniknúť. V posudzovanej veci sa preto jednalo o porušenie povinností zo zmluvy o obstaraní zájazdu, zmenou hotela, a to v priebehu krátkodobého osemdňového pobytového zájazdu (po uplynutí jeho prvej polovice).

10. V danej veci súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že žalobcom vznikla ujma nepochybne vážnym narušením dovolenky, znemožňujúcim užívať komplex služieb dohodnutého hotelového zariadenia H. G., v dôsledku požiaru (z technických príčin poskytovateľa služieb, pretavením elektrických káblov), ktorý predstavuje mimoriadnu udalosť spôsobilú zasiahnuť život a zdravie hotelových klientov. Žalobcovia v neskorých nočných hodinách, vrátane maloletého žalobcu, boli nútení okamžite opustiť hotelovú izbu s cieľom ochrany svojho života a zdravia (bez možnosti ochrany aj svojho majetku). Znemožnené prijímanie dohodnutých služieb viedlo k vyvolaniu stresu, paniky a k ďalším negatívnym emóciám, pocitom a zážitkom žalobcov.

11. Technická porucha bola spôsobená požiarom, ktorým sa rozumie každé nežiaduce horenie, pri ktorom sú bezprostredne ohrozené životy alebo zdravie fyzických osôb alebo zvierat, majetok alebo životné prostredie, pri ktorom vznikajú škody na majetku, životnom prostredí alebo ktorého následkom je zranená alebo usmrtená fyzická osoba alebo zviera (§ 2 ods. 1 zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarom). V posudzovanej veci sa preto jednalo o vážnu technickú poruchu, ku ktorej došlo v neskorých nočných hodinách (približne hodinu pred polnocou dňa 24. júla 2013), teda v čase nočného klúdu a spánku, kedy nastala evakuácia.

12. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobcovia si uplatnili nárok na zľavu z ceny zájazdu v trojmesačnej zákonnej prekluzívnej lehote podľa § 741i ods. 2 O. z., ktorá začína plynúť od skončenia zájazdu. Pre úspešné uplatnenie práva z vadného plnenia na súde sa vyžaduje vytknutie vady a písomné uplatnenie práva v stanovenej prekluzívnej lehote. Ak si objednávateľ vadne poskytovanej služby neuplatnil právo na odstránenie vady, neposkytol tým cestovnej kancelárii možnosť nápravy. Súd prvej inštancie sa preto dôvodne zaoberal len vytknutými vadami v reklamácií spísanej na mieste samom 27. júla 2013 a v písomnej reklamácií zo 14. augusta 2013. Z dôvodu, že žalobcovia vytykali žalovanej v písomnej reklamácií nemožnosť požívať objednané služby v požadovanom rozsahu a kvalite výslovne len v dňoch 24. júla 2013 a 25. júla 2013, v dôsledku požiaru a následne nezvládnutej réžii personálom hotela, nemohli sa úspešne domáhať nároku na zľavu z ceny z rovnakého dôvodu aj za nasledujúce obdobie od 26. júla 2013 (v ktorom boli ubytovaní v náhradnom hoteli). Právna úprava regulujúca uplatnenie práv objednávateľom (§ 741i O. z.) sa vzťahuje aj na spotrebiteľov, pričom dotknuté ustanovenie je dostatočne určité z hľadiska požiadavky na splnenie predpokladov na uplatnenie práva z vadného plnenia služieb.

13. Žalobcami vytykané vady mali spočívať v nemožnosti požívať objednané služby v požadovanom rozsahu a kvalite v dôsledku požiaru a následne nezvládnutej réžii personálu hotela. Zo špecifikácie jednotlivých zložiek, z ktorých pozostávala cena zájazdu vyplýva zahrnutie takmer všetkých služieb pod položku ubytovanie s all inclusive (zostávajúce zložky predstavovali cenu dopravy - spätočnej letenky, obojsmerného transferu, služby delegáta, animácie). Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie pri priznávaní zľavy z ceny zájazdu vychádzal len z ceny ubytovania, teda zo sumy 451,15 eur (ktorú násobil dvomi dospelými osobami), uvedený základ zahŕňal aj všetky ostatné služby poskytované hotelovým zariadením ako kvalita stravy, kapacita hotela, rozsah detských atrakcií, pričom doprava, transfer, služby delegáta, ako ani animácie výslovne reklamované neboli (v súvislosti s požiarom a réžiou v písomnej reklamácií z 27. júla 2013 a 14. augusta 2013). Súd prvej inštancie preto správne pri posudzovaní nároku na zľavu z ceny vychádzal z ceny poskytnutých služieb zahŕňajúcich ubytovanie so službou all inclusive. Nárok na zľavu z ceny vyplýval zo zodpovednosti cestovnej kancelárie za vadné plnenie jednotlivých služieb, ktoré tvoria zájazd. Zľava má preto vychádzať z cenového rozdielu konkrétne poskytnutej služby. Keďže rozloženie zájazdu na jednotlivé časti komplexu služieb zájazdu bolo možné a vzhľadom na skutočnosť, že do vypuknutia požiaru boli služby poskytované žalovanou bez väd, nedošlo k vadnému plneniu celého zájazdu, ale len jeho časti.

14. Súd prvej inštancie správne priznal za reklamované obdobie zľavu z ceny (vychádzajúc zo sumy 415,15 eur), počítaním ceny služieb za obdobie jedného dňa (nárokom na zľavu za časť predchádzajúceho dňa 24. júla 2013 sa súd prvej inštancie nezaoberal). Podľa tzv. Frankfurtskej tabuľky zliav sú zľavy priznávané zásadne z ceny jednotlivých druhov služieb, u ktorých došlo k vadnému plneniu (výška zľavy z ceny zájazdu pri porušení povinnosti cestovnou kanceláriou je v niektorých členských štátoch Európskej únie štandardizovaná, napr. pomocou tzv. Frankfurtskej tabuľky zliav, obsahujúcej súpis zliav, uplatniteľných v prípade nedodržania zmluvných podmienok zo strany organizátorov zájazdov, pričom ide o nezáväzný dokument, v súdnej praxi však využívaný a Kemptenskú tabuľku väd zájazdu). Z tabuľky zníženia cien zájazdu napr. vyplýva, že v prípade vadného plnenia spočívajúceho v sťahovaní rodiny s deťmi do iného hotela, sa priznáva zníženie ceny ubytovania v rozsahu 100% v dohodnutom období.

15. Vo vzťahu k uvedenej vade nebola dôvodná ani odvolacia námietka žalovanej, ktorá neopodstatnene zúžila obdobie neposkytovania služieb v dojednanom rozsahu iba na 5 hodín (keďže 3 hodiny malo trvať sťahovanie od vypuknutia požiaru a ďalšiu hodinu - dve pretrvávalo záverečné sťahovanie dňa 25.7.2013). Žalobcom tak boli poskytované podľa názoru žalovanej náhradné služby v rovnakom rozsahu ako pôvodne dojednané. Náhradný hotel D. G. patril do rovnakej cenovej a kvalitatívnej úrovne (rozdiel mal byť iba v tom, že hotel bol menší). Žalobcom podľa záveru žalovanej tak prislúchala zľava z

ceny zájazdu len počas piatich hodín, počas ktorých nemohli využívať dohodnuté služby v náhradnom hoteli.

16. Povinnosť urobiť opatrenia na možnosť pokračovať v zájazde vzniká vtedy, ak závadné konanie znemožňuje pokračovať v zájazde. Nemožnosť pokračovať v zájazde treba pritom posudzovať subjektívne z pohľadu objednávateľa vo vzťahu k podmienkam, ktoré boli v zmluve dojednané. Nebude preto zabezpečená možnosť pokračovania v zájazde, ak objektívne síce je možné v ňom pokračovať, avšak subjektívne práva a povinnosti vo vzťahu ku konkrétne dojednaným podmienkam budú vykazovať vady, ktoré je možné charakterizovať ako podstatné alebo aj vady, ktoré vzhľadom na subjektívne vlastnosti objednávateľa (v danom prípade rodina s maloletým dieťaťom) nedovoľujú objednávateľovi pokračovať v zájazde.

17. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovia približne od 23:00 hod dňa 24.7.2013 a dňa 25.7.2013 nemohli využívať služby hotela H. G., teda hotela, ktorý si vybrali, pričom táto samotná skutočnosť zakladá právo žalobcov na zľavu ceny, pretože vo vzťahu k žalobcom ako objednávateľom bolo dôležité to, že sa menilo miesto pobytu, ktoré im nevyhovovalo (ak cestovná kancelária je nútená v priebehu pobytového zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zájazdu, a to poskytnúť iný hotel na inom mieste, hoci rovnakej či dokonca vyššej kvality, došlo k zmene ubytovacieho zariadenia, čo treba považovať za podstatnú zmenu dojednaných podmienok).

18. Argumentácia žalovanej, podľa ktorej žalobcovia nemohli využívať služby 5 hodín výlučne počas sťahovania do náhradného hotela, v ktorom žalobcom boli poskytnuté náhradné služby v rovnakom rozsahu ako pôvodne dojednané služby, v dôsledku čoho im zľava z ceny za služby rovnakej úrovne a kvality poskytované v inom náhradnom hoteli nepatrí, nebola správna. Žalobcovia boli do iného hotela na úplne inom mieste nútené evakuovaní, s následným sťahovaním sa po požari, keďže sa zistilo, že škody v hoteli H. G. sú v rozsahu znemožňujúcim ich pobyt v tomto hoteli. Evakuáciu žalobcov do náhradného hotela D. G. a pobyt v ňom v rozhodnej dobe nemožno považovať za čerpanie služieb nižšej kvality (s následným riešením vyrovnania cenového rozdielu medzi ponúkanými a poskytnutými službami). V období od 23:00 hod. dňa 24. júla 2013 do 25. júla 2013 sa jednalo o krízovú situáciu, s potrebou ochrany zdravia a života, ku ktorej došlo v dohodnutom hotelovom zariadení. Preto zotrvanie žalobcov v uvedenej dobe v hoteli D. G. a deň sťahovania nemožno považovať za pokračovanie zájazdu, ale nútené premiestnenie žalobcov a ich zotrvanie spolu so sťahovaním (o celodennom štandardnom čerpaní služieb iného hotela, do ktorého boli žalobcovia evakuovaní, nemožno vôbec uvažovať). Nevznikol preto legitímny dôvod posudzovať zachovanie rovnakého štandardu hotelov a tiež zľavu z ceny ako dorovnanie rozdielu medzi cenami jednotlivých služieb v porovnávaných hoteloch. Súd prvej inštancie správne tak rozhodol o priznaní zľavy z ceny vo výške 128,90 eur.

19. Súd prvej inštancie však nesprávne vyhodnotil ďalšiu zľavu z ceny ubytovania vo výške 128,90 eur, ktorú označil ako „zľava za jeden deň, pretože zájazd bol len šesťdňový“. Predmetom zmluvy o obstaraní zájazdu bolo poskytnutie zájazdu v trvaní ôsmich dní, predmetom ktorej bolo i zabezpečenie ubytovania so stravou sedemkrát. V konaní bolo nesporné, že žalovaná zabezpečila žalobcom ubytovanie hneď po prilete dňa 21. júla 2013 nadržanom a v poradí druhé ubytovanie bolo poskytnuté rovnakého dňa 21. júla 2013 (noc z 21. júla 2013 do dňa 22. júla 2013). Poslednýkrát bolo ubytovanie poskytnuté od 26. júla 2013 do 27. júla 2013. Žalovaná preukázala poskytnutie ubytovania žalobcom v počte sedemkrát, tak ako to bolo dohodnuté podľa zmluvy o zájazde. Súd prvej inštancie preto nedôvodne priznal žalobcom zľavu z ceny zájazdu za deň ubytovania, ktorý mal byť uvedeným spôsobom zmarený (ubytovanie bolo poskytnuté žalovanou sedemkrát a nie šesťkrát, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie). Žalobcovia v súvislosti s dĺžkou trvania zájazdu pritom poukazovali na neposkytovanie dohodnutých služieb v hoteli v nočných hodinách dňa 20. júla 2013 (pred polnocou).

20. Odvolacia námietka žalovanej o nedôvodnom priznaní náhrady škody žalobcom bola taktiež dôvodná. Žalobcovia sa domáhali v súdnom konaní zľavy z ceny zájazdu a náhrady nemajetkovej ujmy. Tzv. „nárok na náhradu škody, ktorá žalobcom mala vzniknúť v súvislosti s výdavkami na zájazd“ uplatnený žalobou nebol. Služby leteckej dopravy v hodnote letenky, palivových príplatkov, servisných poplatkov, nepredstavovali pre žalobcov škodu (majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch), ale dohodnutú službu, na základe zmluvy o obstaraní zájazdu, ktorá bola riadne splnená (ako i zaplatená, keďže bola súčasťou ceny pobytového zájazdu).

21. Možno len súhlasiť s konštatovaním, že spotrebiteľ nekupuje letenku na pobytový zájazd, aby sa odviezol z dôvodu zážitku z lietania, ale na to, aby strávil pobytovú dovolenku (a odpočinul si). Uvedený argument by však mohol byť opodstatnený len v prípadoch, ak došlo k zmareniu celej dovolenky a v takom prípade by označená služba by mohla predstavovať náklady na vynaložený zájazd, ktoré neboli cenou ubytovania, ako majetková ujma, v dôsledku toho, že prestala mať opodstatnenie (bez realizácie samotného pobytového zájazdu, poskytnutím ubytovania a stravy).

22. V posudzovanej veci však k vadnému poskytnutiu služieb došlo až v priebehu zájazdu (približne v jeho polovici).

23. Vychádzajúc z dĺžky trvania pobytu jeho prvá polovica predstavovala obdobie plnenia dohodnutých služieb zahrnutých do zájazdu. Až v nasledujúcom období (približne od 23:00 hod. dňa 24. júla 2013) bol pobytový zájazd narušený udalosťou požiaru v dohodnutom hotelovom zariadení, preto cena poskytnutých služieb zahŕňajúca leteckú dopravu, palivové príplatky, či servisné poplatky, nepredstavovali zbytočne vynaložený náklad a teda ani majetkovú ujmu. Žalovaná poskytla žalobcom komplex služieb, ktoré zahŕňali leteckú dopravu, ubytovanie, stravovanie, transfer, služby delegáta, servisné poplatky, z ktorých časť týkajúca sa ubytovania vo vybranom hotelovom zariadení, bola v časti obdobia trvania zájazdu poskytnutá vadne, v dôsledku čoho im bola priznaná zľava z ceny zájazdu (vychádzajúc z reklamovaných väd). Preto majetková ujma, ktorá by predstavovala náklady na letenku, palivové príplatky a servisné poplatky nevznikla a žalobcovia sa v žalobe takejto majetkovej škody ani nedomáhali. Prihliadajúc na rozhodujúce skutočnosti uvádzané v žalobe, je nutné konštatovať, že skutkovo opísaný nárok v žalobe jednoznačne zodpovedá nároku na zľavu z ceny, ako i na náhradu nemajetkovej ujmy. Hoci súd nie je právnou kvalifikáciou nároku viazaný, v zmysle zásady rovnosti strán v konaní, nemôže nahrádzať vôľu strany konania, priznávaním nárokov, ktoré v žalobe uplatnené neboli (vzhľadom na skutkové vymedzenie nárokov v žalobe).

24. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznával Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

25. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

26. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu.

27. O nepreskúmateľný rozsudok ide i vtedy, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými tvrdeniami, ako i zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ako tomu bolo v danom prípade). Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých uplatnených nárokov súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

28. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedalo týmto požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda argumentáciu vo vzťahu k žalobkyňou uplatňovanej výške peňažného plnenia 406 eur, posúdením jej dôvodnosti vo vzťahu k žalobou uplatňovanému nároku. Obdobne tomu bolo aj vo vzťahu k zostávajúcej sume 128,90 eur.

29. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti 534,90 eur a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotiť dôkazy a posúdiť uplatnený nárok žalobkyne (vo výške, ktorá zostala predmetom konania 534,90 eur) z hľadiska platnej právnej úpravy, avšak vo vzťahu k skutkovému vymedzeniu nároku v žalobe, v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu.

31. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdi a rozhodol.

32. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

33. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.